Sygn. akt: KIO 292/16

WYROK
z dnia 14 marca 2016 roku

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Klaudia Szczytowska-Maziarz

Protokolant: Agata Dziuban

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 marca 2016 roku w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 29 lutego 2016 r. przez wykonawcę **Transprojekt Gdański Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku, ul. Partyzantów 72A, 80-254 Gdańsk** w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego **PKP Linie S.A. z ul. 74, Polskie Kolejowe siedzibą Warszawie, Targowa 03-734 Warszawa**

przy udziale wykonawcy **MGGP S.A. z siedzibą w Tarnowie, ul. Kaczkowskiego 6, 33-100 Tarnów,** zgłaszającego swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

1. **oddala odwołanie,**

2. kosztami postępowania obciąża wykonawcę **Transprojekt Gdański Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku, ul. Partyzantów 72A, 80-254 Gdańsk** i:

   2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy)** uiszczoną przez wykonawcę **Transprojekt Gdański Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku, ul. Partyzantów 72A, 80-254 Gdańsk** tytułem wpisu od odwołania,

   2.2. zasądza od wykonawcy **Transprojekt Gdański Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku, ul. Partyzantów 72A, 80-254 Gdańsk** na rzecz **PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z siedzibą Warszawie, ul. Targowa 74, 03-734 Warszawa** kwotę **3 600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika zamawiającego.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 2164) na niniejszy wyrok w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie.

Przewodniczący: ……

Uzasadnienie

W postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, prowadzonego przez PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. – Centralne Biuro Zamówień, ul. Targowa 74, 03-734 Warszawa (dalej „zamawiający") w trybie przetargu nieograniczonego na „wykonanie *dokumentacji projektowej i uzyskanie decyzji administracyjnych dla linii kolejowej E 59 na odcinku Poznań Główny – Szczecin Dąbie dla projektu „Prace na linii kolejowej E 59 na odcinku Poznań Główny - Szczecin Dąbie"* – część 3 zamówienia wykonawca TRANSPROJEKT GDAŃSKI Sp. z o.o., ul. Partyzantów 72 A, 80-254 Gdańsk (dalej „odwołujący") wniósł odwołanie od czynności zamawiającego, polegającej na wyborze oferty najkorzystniejszej oraz od zaniechania zamawiającego, polegającego na tym, że nie wykluczył wykonawcy MGGP S.A. z siedzibą w Tarnowie (dalej „MGGP").

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie następujących przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 2164) (dalej „ustawa Pzp”):

1. art. 24 ust. 2 pkt 3 w zw. z art. 24 ust. 4, poprzez ich niezastosowanie i zaniechanie wykluczenie wykonawcy MGGP S.A. jako wykonawcy, który złożył nieprawdziwe informacje mające wpływ na wynik prowadzonego postępowania oraz zaniechanie uznania oferty tego wykonawcy za odrzuconą,
2. art. 24 ust. 2 pkt) 4 w zw. z art. 24 ust. 4, poprzez ich niezastosowanie i zaniechanie wykluczenia wykonawcy MGGP jako wykonawcy, który nie wykazał spełniania warunków udziału w postępowaniu oraz zaniechanie uznania oferty tego wykonawcy za odrzuconą.

Odwołujący wniósł o nakazanie zamawiającemu:

1. unieważnienie czynności z dnia 18 lutego 2016 r., polegającej na wyborze najkorzystniejszej oferty,
2. wykluczenia wykonawcy MGGP oraz uznania oferty tego wykonawcy za odrzuconą,
3. dokonania ponownej czynności wyboru oferty najkorzystniejszej spośród ofert niepodlegających odrzuceniu.

Odwołujący wniósł nadto o zasądzenie od zamawiającego na jego rzecz kosztów postępowania odwoławczego, w tym kwoty 3.600 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

W odniesieniu do zarzutu naruszenia art. 24 ust. 2 pkt 3 w zw. z art. 24 ust. 4 ustawy Pzp, poprzez ich niezastosowanie i zaniechanie wykluczenia wykonawcy MGPP, który złożył

---

nieprawdziwe informacje mające wpływ na wynik prowadzonego postępowania oraz zaniechanie uznania oferty tego wykonawcy za odrzuconą odwołujący stwierdził, że złożenie nieprawdziwych informacji jest stanem faktycznym i polega na rozbieżności pomiędzy treścią dokumentu złożonego przez wykonawcę a rzeczywistym stanem rzeczy. Podał, że zgodnie z wyrokiem z dnia 28 czerwca 2012 r. sygn. akt KIO 1257/12, KIO 1262/12 nieprawdziwe informacje to takie, które nie są zgodne ze stanem rzeczywistym.

Stwierdził nadto, że informacje mają wpływ lub mogą mieć wpływ na wynik prowadzonego postępowania, jeżeli ich złożenie przesądza o wykazaniu spełniania warunków udziału w postępowaniu, ocenie ofert lub możliwości uznania oferty za najkorzystniejszą oraz, że nieprawdziwe informacje mogą być zawarte zarówno w oświadczeniach, jak i dokumentach składanych przez wykonawcę.

Odwołujący wskazał, że zamawiający, w punkcie 8.4 IDW, wymagał – w zakresie warunku określonego w punkcie 8.2.2. IDW – wykazania wykonania w okresie ostatnich trzech lat przed upływem terminu składania ofert, (a jeżeli okres prowadzenia działalności jest krótszy – w tym okresie), co najmniej jednej usługi o wartości nie mniejszej niż 10.000.000,00 PLN brutto, polegającej na opracowaniu dokumentacji projektowej (obejmującej co najmniej opracowanie projektu budowlanego wraz z uzyskaniem decyzji administracyjnych) w zakresie budowy lub modernizacji (rozbudowy, przebudowy) zelektryfikowanej linii kolejowej wraz z jedną stacją z przynajmniej dwoma torami głównymi dodatkowymi i trzema krawędziami peronowymi.

W ocenie odwołującego wykonawca MGGP złożył nieprawdziwe informacje mające wpływ na wynik postępowania:

1. podał nieprawdziwe informacje dotyczące dokumentacji projektowej: Projekt kolejowy Ringsted – Femern,
2. podał nieprawdziwe informacje dotyczące opracowania dokumentacji projektowej i materiałów przetargowych w ramach projektu POiŚ 7.1 -73 pn: „Modernizacja linii kolejowej nr 7 Warszawa Wschodnia Osobowa – Dorohusk na odcinku Otwock – Lublin – Prace Przygotowawcze (dokumentacja projektowa i materiały przetargowe)" – odcinek Dęblin – Lublin w km 107,283 -175,850.

W zakresie informacji dotyczących dokumentacji projektowej: Projekt kolejowy Ringsted – Femern odwołujący podał, że w wyjaśnieniach do oferty złożonych na drugie wezwanie zamawiającego, wykonawca MGGP przedłożył uzupełniony wykaz wykonanych

przez wykonawcę usług w okresie ostatnich 3 lat, wskazując w zakresie wykonywanych prac potwierdzających spełnienie warunku udziału w postępowaniu stację Nykobing Falster wykonywaną w ramach dokumentacji projektowej: Projekt kolejowy Ringsted - Femern.

Nadto – podał odwołujący – wykonawca MGGP wskazał, że zakres wykonywanych prac (potwierdzających spełnienie warunku) obejmował trasę ok. 55 km linii dwutorowej z pełną elektryfikacją od stacji Ringsted do Vordingborg, a stacją, która spełnia warunek zamawiającego w zakresie dwóch torów głównych i trzech krawędzi peronowych jest stacja Nykobing Falster.

Odwołujący podniósł, że stacja Nykobing Falster nie wchodzi w zakres wykonywanych prac, ponieważ nie leży na odcinku pomiędzy stacją Ringsted a stacją Vordingborg, na dowód czego załączył mapę kolei duńskich ze strony www zamawiającego – Duńskich Kolei.

Odwołujący dodał, że z przedłożonego przez wykonawcę MGGP oświadczenia zamawiającego wynika wprawdzie, że stacja Nykobing Falster wchodziła w zakres projektu kolejowego Ringsted-Femern, jednak z wykazu przedłożonego przez tego wykonawcę wynika, że stacja ta nie wchodziła w zakres prac wykonywanych przez spółkę Ramboil, tj. podmiot, doświadczeniem którego posługiwał się wykonawca MGGP).

Odwołujący stwierdził, że zarówno z przedłożonego wykazu, jak i poświadczenia wynika, że zakres prac wykonywanych przez spółkę Ramboil obejmował „trasę ok. 55 km linii dwutorowej z pełną elektryfikacją od stacji Ringsted do Vordingborg". Złożył pismo Kolei Duńskich z dnia 9 lutego 2016 r.

W odniesieniu do nieprawdziwych informacji dotyczących opracowania dokumentacji projektowej i materiałów przetargowych w ramach projektu POiŚ 7.1-73 pn: „Modernizacja linii kolejowej nr 7 Warszawa Wschodnia Osobowa – Dorohusk na odcinku Otwock – Lublin – Prace Przygotowawcze (dokumentacja projektowa i materiały przetargowe)" – odcinek Dęblin – Lublin w km 107,283 – 175,850” odwołujący stwierdził, że z oświadczenia wykonawcy MGGP złożonego w wykazie wykonanych usług wynika, że nie uzyskał on jakiejkolwiek decyzji administracyjnej dla wykonanego projektu budowlanego („opracowanie projektu budowlanego wraz z uzyskaniem decyzji administracyjnych"), wynika jedynie, że zakres wykonywanych prac (potwierdzający spełnienie warunku udziału w postępowaniu) obejmuje: kompleksową dokumentację projektową (wielobranżową) zawierającą Koncepcję programowo - przestrzenną, projekty budowlane wraz z kompletem uzgodnień i z oceną uwzględnienia warunków określonych w Decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w zakresie nie objętym decyzją środowiskową i/lub opracowanie ponownych raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz projekt wykonawczy.

Uzupełnił, że z wykazu wynika jedynie, że wykonawca MGGP, opracowując Koncepcję programowo – przestrzenną ocenił, czy Koncepcja uwzględnia warunki określone w Decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Podkreślił, że w wyjaśnieniach z dnia 10 lutego 2016 r. wykonawca MGGP złożył oświadczenie, że „MGGP *S.A. już w chwili złożenia oferty spełniało warunki udziału w postępowaniu również w zakresie uzupełnionych dokumentów i informacji."*

Uznał, że oświadczenie to stanowi oczywistą nieprawdę w stosunku do wymogu zamawiającego, jakim było „uzyskanie decyzji administracyjnych".

Zaznaczył, że zarówno oświadczenia dotyczące stacji Nykoblng Falster jak i zakresu dokumentacji projektowej dla Modernizacji linii kolejowej Nr 7, złożone zostały w odpowiedzi na wezwanie zamawiającego do udzielenia wyjaśnień.

Odwołujący podał, że w dniu 5 lutego 2016 r. zamawiający wezwał wykonawcę MGGP (ponownie, pierwsze wezwanie miał miejsce w dniu 15 lipca 2016 r.), do złożenia wyjaśnień, brakujących oświadczeń i dokumentów, w szczególności, wezwanie zamawiającego dotyczyło udzielenia wyjaśnień:

1. Czy zamówienie realizowane na rzecz Banedenmark obejmowało stację Ringsted ?
2. Czy stacja Yordingborg posiada przynajmniej dwa tory główne dodatkowe?

Odwołujący oświadczył, że pytania te były konsekwencją zarzutu odwołującego

dotyczącego złożenia przez wykonawcę MGGP nieprawdziwych informacji w wykazie wykonanych przez wykonawcę usług, dołączonym do oferty, w którym wykonawca MGGP złożył oświadczenie, że zakres wykonywanych prac (potwierdzający spełnienie warunku udziału) obejmuje „Trasę *ok. 55 km linii dwutorowej z pełną elektryfikacją (Ringsted do Vordingborg)".*

Natomiast, zdaniem odwołującego, z dowodów przez niego przedłożonych wynikało, że:

- opracowanie dokumentacji projektowej nie obejmowało stacji Ringsted,
- stacja Vordlngborg posiada tylko jeden tor główny dodatkowy (a nie dwa jak wymagał zamawiający).

Złożył korespondencję mailową z – jak podał – Banedanmark oraz opinię dr inż. S.G..

Odwołujący oświadczył również, że wobec sprzeczności pomiędzy oświadczeniami wykonawcy MGGP złożonymi w wykazie a dowodami przedłożonymi przez odwołującego, zamawiający wezwał wykonawcę do udzielenia wyjaśnień, w szczególności w zakresie odpowiedzi na pytania:

1. Czy zamówienie realizowane na rzecz Banedenmark obejmowało stację Ringsted ?
2. Czy stacja Vordingborg posiada przynajmniej dwa tory główne dodatkowe ?

i uzyskał odpowiedź, że „Nazwa *stacji Ringsted została wpisana w wykazie usług jako spełniająca wymogi SIWZ w zakresie torów dodatkowych i krawędzi peronowych w wyniku omyłki. Przyczyną omyłki była niewłaściwa interpretacja przez Wykonawcę treści*

---

poświadczenia wystawionego przez Banedanmark, w którym wskazano, że *projekt obejmował planowanie trasy z pełną elektryfikacją „Ringsted do Vordingborg",* co oznacza, że w opisie projektu w poświadczeniu wspomniano o stacji Ringsted. Wykonawca MGGP poinformował dodatkowo, że po zweryfikowaniu tej okoliczności z wykonawcą przedmiotowego zamówienia (Ramboli Denmark A/S) i zamawiającym (Banedanmark), projekt kolejowy Ringsted - Femem, realizowany na rzecz Badanmark obejmował trasę ok. 55 km linii dwutorowej z pełną elektryfikacją od stacji RIngsted do Vordingborg, jednakże stacja Ringsted nie wchodziła w zakres realizowanej dokumentacji projektowej.

Odwołujący stanął na stanowisku, że wykonawca MGGP nie weryfikował złożonych przez siebie oświadczeń – od daty pierwszej oceny ofert (w sierpniu 2015 r.) utrzymywał, że wykonywany przez spółkę Ramboll Denmark A/S projekt obejmował stację Ringsted.

Odwołujący wskazał, że po raz pierwszy zarzut podania przez wykonawcę MGGP nieprawdziwej informacji podnosił w swoim odwołaniu wykonawca Systra S.A. (KIO 1829/15), które w zakresie przedmiotowego zarzutu zostało oddalone, a następnie zarzut ten podnoszony był przez odwołującego w postępowaniu KIO 2690/15 – odwołanie zostało odrzucone.

Wedle odwołującego od początku wykonawca MGGP miał świadomość, że stacja Ringsted nie wchodzi w zakres realizowanej przez Ramboll dokumentacji projektowej i nie zamierzał weryfikować tej okoliczności ani z duńskim zamawiającym, ani z wykonawcą Ramboll z uwagi na fakt, iż „wystarczające *było wykazanie się doświadczeniem w odniesieniu do jednej stacji"* i dopiero po przedłożeniu korespondencji mailowej z duńskim zamawiającym, po zadanym wprost pytaniu zamawiającego – Czy zamówienie realizowane na rzecz Banedanmark obejmowało stację Ringsted ? – wykonawca MGGP oświadczył, że „stacja *Ringsted nie wchodziła w zakres realizowanej przez Ramboll Denmark A/S dokumentacji projektowej".*

Dodatkowo odwołujący podniósł, że złożone przez wykonawcę MGGP oświadczenie: „Nazwa *stacji Ringsted została wpisana w wykazie usług jako spełniająca wymogi SIWZ w zakresie torów dodatkowych i krawędzi peronowych w wyniku omyłki. Przyczyną omyłki była niewłaściwa interpretacja przez Wykonawcę treści poświadczenia wystawionego przez Banedanmark, w którym wskazano,* że *projekt obejmował planowanie trasy z pełną elektryfikacją „Ringsted do Vordingborg" (...)"* potwierdza jedynie, że wykonawca MGGP w żaden sposób nie zapoznał się z zakresem tego projektu lub też zapoznał się, ale świadomie wprowadził w błąd zamawiającego oświadczając, że stacja ta wchodzi w zakres projektu, co oznacza, że złożył nieprawdziwą informację mającą wpływ na wynik

postępowania.

Odwołujący podał, że jako przyczynę omyłki wykonawca MGGP wskazał okoliczność, że w poświadczeniu wskazano, że projekt obejmował planowanie trasy z pełną elektryfikacją „Ringsted do Vordingborg",co prowadzi do wniosku, że w opisie projektu w poświadczeniu wspomniano o stacji Ringsted.

Wedle odwołującego trudno przypuszczać, by wykonawca MGGP treść oświadczenia złożonego w wykazie opierał wyłącznie o treść wystawionego poświadczenia (bez wiedzy odnośnie zakresu projektu), zwłaszcza w sytuacji, gdy z treści poświadczenia nie musi wynikać, i nie wynikał, zakres wykonywanego zamówienia oraz nie można sobie wyobrazić sytuacji, że wykonawca MGGP sprawdził, iż stacja spełnia wymagania co do ilości torów dodatkowych głównych i co do ilości krawędzi peronowych, a nie zorientował się, że stacja nie jest objęta tym projektem.

Stwierdził, że nawet w przypadku nieuznania winy umyślnej wykonawcy MGGP, działania wykonawcy MGGP wyczerpują co najmniej działanie z winy nieumyślnej lub z rażącym niedbalstwem.

W ocenie odwołującego zgodnie z art. 14 ustawy Pzp do oceny czynności wykonawcy w postępowaniu o udzielenie zamówienia stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego – zgodnie z art. 355 § 1 k.c. dłużnik obowiązany jest do staranności ogólnie wymaganej w stosunkach danego rodzaju (należyta staranność). Uzupełnił, że przypisanie określonej osobie niedbalstwa jest uzasadnione tylko wtedy, gdy osoba ta zachowała się w określonym miejscu i czasie w sposób odbiegający od właściwego dla niej miernika należytej staranności (wyrok SN z dnia 10 marca 2004 r., sygn. akt: IV CK 151/03), przy czym wzorzec należytej staranności ma charakter obiektywny i abstrakcyjny, jest ustalany niezależnie od osobistych przymiotów i cech konkretnej osoby, a jednocześnie na poziomie obowiązków dających się wyegzekwować w świetle ogólnego doświadczenia życiowego oraz konkretnych okoliczności (wyrok SN z dnia 23 października 2003 r., sygn, akt: V CK 311/02).

Nadto wskazał, że w stosunku do profesjonalistów miernik ten ulega podwyższeniu, gdyż art. 355 § 2 k.c, precyzuje, że należytą staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności.

Ocenił, że za takiego profesjonalistę uznać należy wykonawcę MGGP – należyta staranność profesjonalisty nakłada na wykonawcę, który składa ofertę, dokumenty i oświadczenia we własnym imieniu, aby upewnił się, czy deklarowany w nich stan rzeczy odpowiada rzeczywistości.

Powołując się na wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 24 kwietnia 2015 r. sygn. akt KIO 726/15) podał: „1. *Nie ma podstaw, aby wyłączać spod zakresu zastosowania podstawy wykluczenia z art. 24 ust. 2 pkt 3 p.z.p. przypadków poważnego wprowadzenia w błąd nieprawdziwymi informacjami złożonymi w wyniku niedbalstwa wykonawcy. 2. Takiego niedbalstwa dopuścił się wykonawca, który co najmniej posłużył się w postępowaniu nieprawdziwymi informacjami nie weryfikując Informacji przekazywanych mu przez podmiot trzeci. W profesjonalnym obrocie reguły należytej staranności wymagają upewnienia się, czy stan rzeczy deklarowany w oświadczeniach składanych zamawiającemu odpowiada rzeczywistości."*

W zakresie nieprawdziwej informacji w odniesieniu do stacji Vordingborg odwołujący podał, że na pytanie zamawiającego o treści: „Czy *stacja Vordingborg posiada przynajmniej dwa tory główne dodatkowe ?" wykonawca* MGGP wyjaśnił, że „przyjął, że *linia kolejowa jest na szlaku linią jednotorową. W* świetle *tego założenia Wykonawca konsekwentnie uznał, że w stacji Vordingborg znajduje się jeden tor główny zasadniczy, a przyległe do toru głównego zasadniczego tory na stacji służące do przyjmowania i wyprawiania pociągów są torami głównymi dodatkowymi".*

Odwołujący podniósł, że z przedłożonej opinii dr inż. S.G., opracowanej na podstawie

dokumentacji projektowej wykonanej przez Ramboll wynika, że stacja Vordingborg posiada dwa tory główne zasadnicze oraz jeden tor główny dodatkowy.

Wskazał, że zgodnie z § 5 pkt 3 Instrukcji o prowadzeniu ruchu pociągów Ir-1:

Na stacjach tory kolejowe dzielą się na tory: główne, specjalnego przeznaczenia i boczne. Tory przystosowane do jazd pociągowych nazywają się torami głównymi Dzielą się one na tory główne zasadnicze i główne dodatkowe.

Tory główne będące przedłużeniem torów szlakowych nazywała się torami głównymi zasadniczymi natomiast pozostałe tory główne torami głównymi dodatkowymi.

Wedle odwołującego z dokumentacji projektowej dla stacji Vordingborg wynika jednoznacznie, że dwa z trzech torów głównych są przedłużeniem torów szlakowych, co oznacza że ma się do czynienia z dwoma torami głównymi zasadniczymi i jednym torem głównym dodatkowym, a nie odwrotnie.

Odwołał się również do treści § 40 rozporządzenia powołanego przez wykonawcę MGGP, zgodnie z którym

§ 40.1. Liczba torów głównych zasadniczych na stacji powinna odpowiadać liczbie torów głównych wchodzących do danej stacji

Zgodnie natomiast z § 40 ust. 2:

2. Liczba torów głównych dodatkowych powinna wynikać z natężenia ruchu oraz prawdopodobieństwa zatrzymania pociągu przed stacją, ze względu na zajętość wszystkich torów głównych zasadniczych.

Na tej podstawie uznał, że liczbę torów głównych zasadniczych wymusza liczba torów wchodzących do stacji z przyległych szlaków, zaś liczbę torów głównych dodatkowych dobiera się w zależności od natężenia ruchu.

Ocenił, że potwierdza to jego stanowisko, ponieważ tylko jeden z trzech torów głównych na stacji Vordingborg mógłby nie istnieć w wypadku bardzo niskiego natężenia ruchu, a dwa pozostałe wynikają z liczby *torów głównych wchodzących do stacji,* a dodatkowo fakt złożenia przez wykonawcę MGGP również w odniesieniu do stacji Vordingborg nieprawdziwych informacji.

Z ostrożności procesowej, na wypadek gdyby Krajowa Izba Odwoławcza nie uznała, że w odniesieniu do stacji Vordingborg ma się do czynienia z nieprawdziwą informacją, stwierdził, że z całą pewnością wykonawca nie wykazał spełnienia warunku udziału w postępowaniu w związku z czym winien zostać wykluczony na podstawie art. 24 ust. 2 pkt 4) ustawy Pzp, a jego oferta winna zostać uznana za odrzuconą.

Odwołujący stwierdził, że wykonawca MGGP postanowił nie udowadniać, że prezentowana przez niego interpretacja jest prawidłowa – przyznał, że interpretacja ta może być nieuprawniona – ale postanowił, w wykazie usług, wskazać kolejną stację, która spełnia postawiony przez zamawiającego wymóg, tj. jest stacją z przynajmniej dwoma torami głównymi dodatkowymi i trzema krawędziami peronowymi.

Jednak, wskazał ponownie, stacja Nykobing Falster, wbrew twierdzeniu wykonawcy MGGP, nie wchodzi w zakres projektowanej trasy ok. 55 km linii dwutorowej z pełną elektryfikacją od stacji Ringsted do Vordingborg, ponieważ znajduje się za stacją Vordingborg.

W ocenie odwołującego takie działanie wykonawcy (próba zastąpienia informacji nieprawdziwych informacjami prawdziwymi (których prawdziwość odwołujący także kwestionuje) jest niedopuszczalna.

Podniósł, że w takiej sytuacji niemożliwe jest zastosowanie art. 26 ust. 3, zgodnie z którym, uzupełnieniu podlega dokument niezłożony lub wadliwy i powołał się na stanowisko zawarte w wyroku z dnia 24 października 2008 r., KIO/UZP 1098/08: *"nie można zastąpić nieprawdziwej informacji prawdziwą. W odniesieniu do dokumentu zawierającego informację nieprawdziwą nie można uznać, iż ma się do czynienia z błędem, o którym mowa w art. 26 ust. 3 ustawy p.z.p., który można sanować".*

Odwołujący ocenił, że jeżeli wykonawca winny jest poważnego wprowadzenia w błąd

nieprawdziwym oświadczeniem lub dokumentem, nie można jednocześnie twierdzić, że takie oświadczenie lub dokument zawiera błędy dotyczące braku potwierdzenia spełniania warunku udziału w postępowaniu; w takim przypadku oświadczenie lub dokument wręcz potwierdzają spełnianie warunku, tyle, że za pomocą informacji, która okazała się nieprawdziwa, a nie niepełna (za wyrokiem z dnia 11 lutego 2015 r., sygn. akt KIO/UZP 177/15).

Odwołujący uznał nadto, że niedopuszczalna jest również praktyka wskazywania kilku projektów na spełnienie warunku posiadania wymaganej wiedzy i doświadczenia w sytuacji gdy zamawiający wymagał jednego, ponieważ narusza zasady uczciwej konkurencji – w sytuacji wykazania przez przeciwnika procesowego podania przez wykonawcę MGGP nieprawdziwej informacji lub niespełnienia warunku w odniesieniu do jednego z projektów, wykonawca wskazuje inny projekt, a fakt podania przez niego nieprawdziwej informacji pozostaje bez znaczenia bowiem nie ma ona wpływu na wynik postępowania.

Odwołujący stanął na stanowisku, że profesjonalny wykonawca powinien wskazać jeden, dobry projekt, projekt w odniesieniu do którego jest pewien, że spełnia wymagania zamawiającego, a nie kilka niepewnych projektów, w nadziei, że któryś z nich okaże się zgodny z wymaganiami zamawiającego.

Niedopuszczalne jest również, w ocenie odwołującego, wykazywanie się przez wykonawcę zupełnie nowym doświadczeniem w sytuacji, gdy wezwanie zamawiającego, przesłane w trybie art. 26 ust 3 i 4 ustawy Pzp dotyczyło wyłącznie oświadczeń, dokumentów i wyjaśnień w odniesieniu do stacji Ringsted i Vordingborg.

Podsumował, że zamawiający winien wykluczyć wykonawcę MGGP na podstawie art. 24 ust. 2 pkt 3 ustawy Pzp, a jego oferta winna zostać uznana za odrzuconą.

W odniesieniu do zarzutu naruszenia art. 24 ust. 2 pkt 4) ustawy Pzp w zw. z art. 24 ust. 4 ustawy Pzp, poprzez ich niezastosowanie i zaniechanie wykluczenia wykonawcy MGGP jako wykonawcy, który nie wykazał spełniania warunków udziału w postępowaniu oraz uznania oferty tego wykonawcy za odrzuconą odwołujący stanął na stanowisku, że wykonawca MGGP nie wykazał spełniania warunków udziału w postępowaniu zarówno w odniesieniu do dokumentacji projektowej: Projekt Kolejowy Ringsted - Femern jak i do opracowania dokumentacji projektowej i materiałów przetargowych w ramach projektu: POIŚ 7.1 - 73 pn.: „Modernizacja linii kolejowej Nr 7 Warszawa Wschodnia Osobowa - Dorohusk na odcinku Otwock - Lublin - Prace Przygotowawcze (dokumentacja projektowa i materiały przetargowe)" - odcinek Dęblin ™ Lublin w km 107,283 - 175,850).

W zakresie dokumentacji projektowej: Projekt Kolejowy Ringsted – Femern odwołujący podał, że wykonawca MGGP w wyjaśnieniach z dnia 10 lutego 2016 r. oświadczył, że *„projekt kolejowy Ringsted - Femern, realizowany na rzecz Banedanmark obejmował trasę ok. 55 km linii dwutorowej z pełną elektryfikacją od stacji Ringsted do Vordingborg".*

Skoro jednak, wywodził odwołujący, stacja Nykobing Falster nie leży na tym odcinku, to oznacza, że wykonawca MGGP nie wykazał należytego wykonania usługi w odniesieniu do tej stacji, bowiem poświadczenie odnosi się wyłącznie do zakresu od stacji Ringsted do Vordingborg – potwierdzeniem tego jest poświadczenie z dnia 25 lutego 2015 r ., wyjaśnienia wykonawcy MGGP z dnia 10 lutego 2016 r. oraz mapa kolei duńskich ze strony www zamawiającego – Duńskich Kolei.

W zakresie opracowania dokumentacji projektowej i materiałów przetargowych w ramach projektu: POiŚ 7.1-73 pn.: „Modernizacja linii kolejowej Nr 7 Warszawa Wschodnia Osobowa - Dorohusk na odcinku Otwock - Lublin - Prace Przygotowawcze (dokumentacja projektowa i materiały przetargowe)" - odcinek Dęblin - Lublin w km 107,283 -175,850) odwołujący ponownie wskazał, że warunkiem zamawiającego było wykazanie wykonanie w okresie ostatnich trzech lat przed upływem terminu składania ofert, (a jeżeli okres prowadzenia działalności jest krótszy – w tym okresie), co najmniej jednej usługi o wartości nie mniejszej niż 10.000.000,00 PLN brutto, polegającej na opracowaniu dokumentacji projektowej (obejmującej co najmniej opracowanie projektu budowlanego wraz z uzyskaniem decyzji administracyjnych w zakresie budowy lub modernizacji (rozbudowy, przebudowy)

zelektryfikowanej linii kolejowej wraz z jedną stacją z przynajmniej dwoma torami głównymi dodatkowymi i trzema krawędziami peronowymi.

Odwołujący stanął na stanowisku, że nie chodzi w tym warunku o uzyskanie jakichkolwiek decyzji administracyjnych (np. decyli o środowiskowych uwarunkowaniach), ale decyzji umożliwiającej realizację prac budowlanych na podstawie opracowanego projektu budowlanego (decyzji o pozwoleniu na budowę), ponieważ przyjęcie odmiennej interpretacji prowadziło by do sytuacji, w której spełnieniem warunku byłoby także uzyskanie decyzji administracyjnej – odmowy udzielenia pozwolenia na budowę.

Na powyższą interpretację, wedle odwołującego, wskazuje również Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 2 września 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego.

Podał, że zgodnie z § 4 ust. 1 i 2 powołanego rozporządzenia:

Dokumentacja projektowa, służąca do opisu przedmiotu zamówienia na wykonanie robót budowlanych, dla których Jest wymagane uzyskanie pozwolenia na budowę, składa się w szczególności z:
1) *projektu budowlanego w zakresie uwzględniającym specyfikę robót budowlanych;*
2) *projektów wykonawczych w zakresie, o którym mowa w § 5;*
3) *przedmiaru robót w zakresie, o którym mowa w § 6;*
4) *informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, w przypadkach gdy jej opracowanie jest wymagane na podstawie odrębnych przepisów.*

Dokumentacja projektowa, służąca do opisu przedmiotu zamówienia na wykonanie robót budowlanych, dla których nie jest wymagane uzyskanie pozwolenia na budowę, składa się w szczególności z:
1) *planów, rysunków lub innych dokumentów umożliwiających jednoznaczne określenie rodzaju i zakresu robót budowlanych podstawowych oraz uwarunkowań i dokładnej lokalizacji ich wykonywania;*
2) *przedmiaru robót, w zakresie o którym mowa w § 6;*
3) *projektów, pozwoleń, uzgodnień i opinii wymaganych odrębnymi przepisami.*

Podsumował, że skoro wymaganiem zamawiającego było „opracowanie *projektu budowlanego wraz z uzyskaniem decyzji administracyjnych",* to chodziło o decyzję o pozwoleniu na budowę lub innej zatwierdzającej projekt budowlany

Odwołujący podniósł, że w dniu, w którym upływał termin składania ofert, dla powołanego przez wykonawcę MGGP opracowania dokumentacji projektowej i materiałów przetargowych decyzja o pozwoleniu na budowę nie została w ogóle wydana.

Podał, że ze strony internetowej Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie wynika, że wniosek o pozwolenie na budowę linii kolejowej nr 7 Dęblin - Lublin złożony został przez inwestora w dniu 22 grudnia 2015 r., co oznacza, że stało się to pół roku po upływie terminu składania ofert.

Dodatkowo wskazał, że zgodnie z odpowiedzią zamawiającego obowiązek uzyskiwania decyzji administracyjnych spoczywać miał na wykonawcy, a nie na inwestorze.

Wskazał, że wykonawca MGGP dwukrotnie, pismem z dnia 15 lipca 2015 r. oraz z dnia 5 lutego 2016 r., był wzywany do złożenia brakujących dokumentów w trybie art 26 ust. 3 ustawy Pzp.

Podniósł, powołując się na z wyrok z dnia 17 lipca 2015 r. sygn. akt KIO 1436/15, że *„Wykonawca wezwany do uzupełnień zgodnie z art. 26 ust. 3 p.z.p. powinien mieć* świadomość, że *zamawiający czyni takie wezwanie tylko jednokrotnie. Dlatego* żadne *braki w ofercie, które były wykazane w wezwaniu do uzupełnienia, nie mogą być później*

---

uzupełnione, a więc z tego wynika, że wykonawca powinien uzupełnienie wykonać w sposób pełny. Brak w ofercie i w uzupełnieniu oferty wykazu wszystkich robót lub dodatkowego wykazu zawierającego tylko wykazanie uzupełnionej roboty nie może być uzupełniony po upływie terminu wskazanego w wezwaniu."

Uznał, że niedopuszczalne jest dalsze wezwanie wykonawcy MGGP do złożenia oświadczeń, czy dokumentów w trybie art. 26 ust. 3 ustawy Pzp oraz, że spełnienie przez wykonawcę MGGP warunku udziału w postępowaniu nie miało miejsca w związku z czym winien zostać wykluczony z postępowania na podstawie art. 24 ust. 2 pkt 4) ustawy Pzp, a jego oferta winna zostać uznana za odrzuconą.

Na podstawie dokumentacji przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, przedłożonej Izbie przez zamawiającego w kopii potwierdzonej za zgodność z oryginałem przy piśmie z dnia 11 marca 2016 r., *Odpowiedzi Zamawiającego na odwołanie* (pismo z dnia 14 marca 2016 r.), dokumentacji postępowania odwoławczego w sprawie o sygn. akt KIO 2690/15, Decyzji Zarządu Dróg i Mostów w Lublinie z dnia 10 lutego 2015 r. wydanej na wniosek PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. Centrum Realizacji Inwestycji z Warszawy, Decyzji Lubelskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 19 stycznia 2015 r. wydanej na wniosek MGGP S.A. w imieniu PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., a także stanowisk stron, zaprezentowanych w toku rozprawy skład orzekający Izby ustalił i zważył, co następuje.

Zarzut naruszenia art. 24 ust. 2 pkt 3 w zw. z art. 24 ust. 4, poprzez ich niezastosowanie i zaniechanie wykluczenie wykonawcy MGGP S.A. jako wykonawcy, który złożył nieprawdziwe informacje mające wpływ na wynik prowadzonego postępowania oraz zaniechanie uznania oferty tego wykonawcy za odrzuconą skład orzekający Izby – w zakresie dotyczącym stacji Vordingborg – pozostawił bez rozpoznania.

Niniejsze odwołanie zostało złożone wobec czynności zamawiającego z dnia 18 lutego 2016 r., polegającej na wyborze, jako najkorzystniejszej, oferty MGGP S.A. z Tarnowa, tj. oferty przystępującego.

Czynność wyboru z dnia 18 lutego 2016 r., poprzedzały czynności wyboru z dnia 11 sierpnia 2015 r. oraz z dnia 30 listopada 2015 r. (wówczas – II wybór – odwołujący, tak jak obecnie, został sklasyfikowany na II miejscu).

Wobec czynności wyboru z dnia 30 listopada 2015 r. odwołujący złożył odwołanie (sygn. akt KIO 2690/15), które zostało odrzucone na podstawie art. 189 ust. 1 pkt 3 ustawy Pzp, tj. z tego powodu, że zostało wniesione po upływie terminu określonego w ustawie.

Jak wskazała Izba w uzasadnieniu postanowienia z dnia 28 grudnia 2015 r. w sprawie KIO 2690/15: *„(…) odwołujący nie wniósł odwołania po zawiadomieniu o wyborze najkorzystniejszej oferty w dniu 11 sierpnia 2015 roku. (…) sytuacja prawna i roszczeniowa odwołującego nie uległa zmianie w stosunku do pierwotnej sytuacji to jest istniejącej w dniu 11 sierpnia 2015 roku, kiedy to zamawiający ogłosił wybór najkorzystniejszej oferty. Istnienie naruszeń przy ocenie ofert ma charakter obiektywnie istniejący i nieprawidłowości podnoszone przez pozostałych wykonawców zarówno wobec wykonawcy na pierwszym miejscu jak i na dalszych miejscach istniały już przy pierwszym wyborze najkorzystniejszej oferty. Pozostali wykonawcy złożyli odwołania z dalszych pozycji rankingowych w porównaniu z pozycja rankingową odwołującego. W związku z powyższym naruszenie interesu w uzyskaniu zamówienia istniało już przy pierwszym wyborze oferty to jest w dniu 11 sierpnia 2015 r. i termin do wniesienia upłynął w dniu 21 sierpnia 2015 roku. W związku z tym wniesienie odwołania w dniu 10 grudnia 2015 roku to jest po drugim wyborze najkorzystniejszej oferty jest spóźnione w kontekście art. 182 ust. 1 pkt 1 ustawy Pzp.*

Reasumując należy stwierdzić, że kolejne wybory najkorzystniejszej oferty nie mogą stanowić podstawy do przedłużenia obowiązującego w tym wypadku 10 dniowego terminu na wniesienie odwołania, jeżeli z okoliczności faktycznych i prawnych wynika, że podnoszone nieprawidłowości w ofertach istniały i mogły być stwierdzone w związku z pierwszym wyborem najkorzystniejszej oferty”.

Podzielając ww. zaprezentowane stanowisko Izby, skład orzekający Izby wskazuje, że podnoszona obecnie przez odwołującego nieprawidłowość, polegająca na zaniechaniu przez zamawiającego wykluczenia przystępującego z tego powodu, że złożył on mającą lub mogącą mieć wpływ na wynik postępowania nieprawdziwą informację a to, iż stacja Vordingborg posiada przynajmniej dwa tory główne dodatkowe i trzy krawędzie peronowe

w sytuacji, gdy w rzeczywistości stacja ta posiada dwa tory główne zasadnicze oraz jeden tor główny dodatkowy (co wynikać ma z opinii dr inż. S.G.) mogła zostać podniesiona przez odwołującego już w związku z pierwszym wyborem najkorzystniejszej oferty, ponieważ już w *Wykazie usług,* złożonym wraz z ofertą przystępujący wskazał stację Vordingborg (ponownie ujął ją w uzupełnionym *Wykazie usług).*

Z tożsamych względów obecnie podnoszona przez odwołującego (jedynie w uzasadnieniu odwołania – str. 14, 5 akapit) nieprawidłowość, polegająca na zaniechaniu przez zamawiającego wykluczenia przystępującego na podstawie art. 24 ust. 2 pkt 4 ustawy Pzp z tego powodu, że nie wykazał on (wskazując stację Vordingborg) warunku udziału

w postępowaniu (8.4. IDW) mogła zostać podniesiona przez odwołującego już w związku z pierwszym wyborem najkorzystniejszej oferty.

Uwzględniając powyższe zarzut naruszenia art. 24 ust. 2 pkt 3 w zw. z art. 24 ust. 4, poprzez ich niezastosowanie i zaniechanie wykluczenie wykonawcy MGGP S.A. jako wykonawcy, który złożył nieprawdziwe informacje mające wpływ na wynik prowadzonego postępowania oraz zaniechanie uznania oferty tego wykonawcy za odrzuconą w zakresie dotyczącym stacji Vordingborg skład orzekający Izby pozostawił bez rozpoznania.

Zarzut zaniechania przez zamawiającego wykluczenia przystępującego z tego powodu, że nie wykazał spełniania warunków udziału w postępowaniu w odniesieniu do dokumentacji projektowej: Projekt kolejowy Ringsted – Femern, wskazując stację Nykobing Falster nie potwierdził się.

Skład orzekający Izby ustalił, co następuje.

Zamawiający w punkcie 8.4 Instrukcji Dla Wykonawców (część SIWZ) wymagał – w zakresie warunku określonego w punkcie 8.2.2. IDW wykazania wykonania w okresie ostatnich trzech lat przed upływem terminu składania ofert (a jeżeli okres prowadzenia działalności jest krótszy – w tym okresie), co najmniej jednej usługi o wartości nie mniejszej niż 10.000.000,00 PLN brutto, polegającej na opracowaniu dokumentacji projektowej (obejmującej co najmniej opracowanie projektu budowlanego wraz z uzyskaniem decyzji administracyjnych) w zakresie budowy lub modernizacji (rozbudowy, przebudowy) zelektryfikowanej linii kolejowej wraz z jedną stacją z przynajmniej dwoma torami głównymi dodatkowymi i trzema krawędziami peronowymi.

Przystępujący, na wezwanie zamawiającego z dnia 5 lutego 2016 r. skierowane w trybie art. 26 ust. 3 i 4 ustawy Pzp, złożył wyjaśnienia, załączając do nich także uzupełniony *Wykaz wykonanych przez wykonawcę usług w okresie ostatnich 3 lat* (dalej „Wykaz *usług").*

W złożonym przy wyjaśnieniach z dnia 10 lutego 2016 r. *Wykazie usług* przystępujący jako stację z przynajmniej dwoma torami głównymi dodatkowymi i trzema krawędziami peronowymi wskazał, poza stacją Vordingborg, wskazaną uprzednio także w *Wykazie* usług złożonym wraz z ofertą, stację Nykobing Falster.

Jak wynikało z *Wykazu usług* (kolumna „Zakres *wykonanych prac")* złożonego wraz z ofertą, a także uzupełnionego, zarówno stacja Vordingborg, jak i stacja Nykobing Falster wchodziła w zakres zamówienia o nazwie: „Dokumentacja *projektowa: Projekt kolejowy*

Ringsted-Femern", której zakres opisano jako *„Trasa ok. 55 km linii dwutorowej z pełna elektryfikacją (Ringsted do Vordingborg)".*

Odwołujący oparł zarzut o okoliczność, iż stacja Nykobing Falster nie leży na odcinku wskazanym przez przystępującego w *Wykazie usług,* tj. na trasie ok. 55 km linii dwutorowej z pełną elektryfikacją od stacji Ringsted do Vordingborg, a poświadczenie duńskiego zamawiającego z dnia 25 lutego 2015 r. na rzecz, którego zamówienie było realizowane odnosi się wyłącznie do zakresu od stacji Ringsted do Vordingborg.

Skład orzekający Izby zważył, co następuje.

Skład orzekający Izby stanął na stanowisku, że wskazana okoliczność nie przesądza jeszcze o tym, że stacja Nykobing Falster nie wchodziła do zakresu zamówienia dotyczącego projektu kolejowego Ringsted – Femern.

Nie można przecież pominąć, że zarówno informacja o linii (Ringsted do Vordingborg), jak i informacja o stacji Nykobing Falster zostały wskazane przez przystępującego w *Wykazie usług* jako informacje równorzędne. Porównanie obu informacji prowadzi co najwyżej do wniosku o konieczności wyjaśnienia wątpliwości z tego porównania wynikającej.

Wątpliwość co do zrealizowania na rzecz duńskiego zamawiającego zamówienia w odniesieniu do stacji Nykobing Falster została przez zamawiającego wyjaśniona – duński zamawiający w piśmie z dnia 12 lutego 2016 r. – pismo w języku angielskim z tłumaczeniem przysięgłym na język polski (scan w ramach korespondencji prowadzonej drogą elektroniczną), na zapytanie zamawiającego o treści: „Dla *jakich stacji kolejowych wykonawca Ramboll Denmark A/S wykonał dokumentację projektową w ramach projektu Rindsted – Femern ? Czy były to stacje Vordingbor i Ringsted ?",* potwierdził, że wskazana firma sporządziła dokumentację projektową dotyczącą m.in. stacji „Nykobing *F".*

W tym stanie rzeczy skład orzekający Izby uznał, że wskazana przez odwołującego okoliczność nie może prowadzić do wykluczenia przystępującego z udziału w postępowaniu w sytuacji, gdy jednocześnie żadnych innych okoliczności, ani żadnych dowodów (pomimo ciążącego na nim obowiązku – art. 190 ust. 1 ustawy Pzp) odwołujący nie wskazał.

W konsekwencji nie sposób uznać, że podana przez przystępującego w *Wykazie usług* (ujęcie stacji Nykobing Falster) informacja nie odpowiada rzeczywistemu stanowi rzeczy, a więc że przystępujący podał nieprawdziwe informacje.

Zarzut zaniechania przez zamawiającego wykluczenia przystępującego z tego powodu, że nie wykazał spełniania warunków udziału w postępowaniu w odniesieniu do dokumentacji projektowej i materiałów przetargowych w ramach projektu POiŚ 7.1-73 pn:

„Modernizacja linii kolejowej nr 7 Warszawa Wschodnia Osobowa – Dorohusk na odcinku Otwock – Lublin – Prace Przygotowawcze (dokumentacja projektowa i materiały przetargowe)" – odcinek Dęblin – Lublin w km 107,283 – 175,850" nie potwierdził się.

Skład orzekający Izby ustalił, co następuje.

Zamawiający w punkcie 8.4 Instrukcji Dla Wykonawców (część SIWZ) wymagał – w zakresie warunku określonego w punkcie 8.2.2. IDW wykazania wykonania w okresie ostatnich trzech lat przed upływem terminu składania ofert (a jeżeli okres prowadzenia działalności jest krótszy – w tym okresie), co najmniej jednej usługi o wartości nie mniejszej niż 10.000.000,00 PLN brutto, polegającej na opracowaniu dokumentacji projektowej (obejmującej co najmniej opracowanie projektu budowlanego wraz z uzyskaniem decyzji administracyjnych) w zakresie budowy lub modernizacji (rozbudowy, przebudowy) zelektryfikowanej linii kolejowej wraz z jedną stacją z przynajmniej dwoma torami głównymi dodatkowymi i trzema krawędziami peronowymi.

Odwołujący oparł zarzut na twierdzeniu, że zamawiający zażądał w przedmiotowym postępowaniu wykazania wykonania usługi polegającej na opracowaniu dokumentacji projektowej obejmującej uzyskanie „decyzji o pozwoleniu na budowę", posiłkując się przy interpretacji opisanego w pkt. 8.4. IDW wymogu Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 2 września 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego.

Skład orzekający Izby zważył, co następuje.

Skład orzekający Izby stanął na stanowisku, że twierdzenie odwołującego nie znajduje oparcia w brzmieniu opisanego w pkt. 8.4. IDW wymogu, ponieważ mowa w nim wyłącznie ogólnie o „decyzji administracyjnej", nie zaś o konkretnej decyzji, tj. „decyzji o pozwoleniu na budowę".

Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Krajowej Izby Odwoławczej, rozszerzająca interpretacja postanowień SIWZ (w tym IDW) po terminie składania ofert, ze względu na dotkliwe dla wykonawców konsekwencje w postaci eliminacji z udziału w postępowaniu, jest

niedopuszczalna jako naruszająca zasady równego traktowania i uczciwej konkurencji.

Uwzględniając powyższe skład orzekający Izby, że zarzut nie potwierdził się.

Ponieważ nie potwierdził się żaden z podlegających rozpoznaniu przez Izbę zarzut odwołanie oddalono.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp oraz § 3 pkt 1 oraz pkt 2 lit. b rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41 poz. 238).

Przewodniczący: ……